

R E P U B L I K A
S L O V E N I J A
V I Š J E
S O D I Š Č E

CELJE

VSC sodba Cpg 29/2017

Sodišče: Višje sodišče v Celju

Oddelek: Gospodarski oddelek

ECLI: ECLI:SI:VSCE:2017:CPG.29.2017

Evidenčna številka: VSC0004793

Datum odločbe: 15.03.2017

Senat, sodnik posameznik: Irena Leskovšek Jurjec (preds.), Zdenka Pešec (poroč.), Branko Vitez

Področje: OBLIGACIJSKO PRAVO - POGODBENO PRAVO

Institut: pogodba o finančnem leasingu - odstop od pogodbe - pozitivni pogodbeni interes - zastaranje terjatve

Zveza: OZ člen 352, 503, 505.

Jedro

Prav ima pritožba, da je v trenutku, ko je tožeča stranka odstopila od pogodbe, točno vedela za višino svoje terjatve v razmerju do tožene stranke, kar pa pomeni, da je najkasneje dne 4. 5. 2010 začelo teči zastaranje terjatev tožeče stranke nasproti toženi stranki. Prav ima tudi pritožba, da je med sedaj pravdnima strankama sklenjena gospodarska pogodba in zanje velja, upoštevajoč določilo prvega odstavka 349. člena OZ, tri letni zastaralni rok, ki se je tako iztekel najkasneje dne 4. 5. 2013. Prav ima pritožba, da zastaralni rok za odškodninske terjatve iz gospodarskih pogodb skladno s 352. členom OZ prav tako zastarajo v treh letih. Po tretjem odstavku 352. člena OZ odškodninska terjatev za škodo, ki je nastala s prekršitvijo pogodbene obveznosti, zastara v času, določenem za zastaranje te obveznosti. Ker je pogodba o finančnem leasingu sklenjena med gospodarskima subjektoma, se pogodba šteje za gospodarsko pogodbo skladno z določbo drugega odstavka 13. člena OZ, v tem primeru pa se zastaranje po napolilni določbi tretjega odstavka 352. člena OZ presoja po 349. člena OZ, ki določa, da terjatve iz gospodarskih pogodb kot tudi terjatve za povrnitev izdatkov, nastalih v zvezi s temi pogodbami, zastarajo v treh letih.

Izrek

I. Pritožbi se ugodi in se izpodbijana sodba spremeni tako, da izrek sodbe glasi: I."Sklep o izvršbi Okrajnega sodišča v Ljubljani VL 8587/2016 z dne 29. 1. 2016 se razveljavi tudi v 1. in 3 odstavku izreka in se tožbeni zahtevki, da je tožena stranka I. F. d.o.o. dolžna plačati tožeči stranki K. d.o.o., - v likvidaciji, ..., znesek 129.343,71 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi - od zneska 211.310,92 EUR, - od 28. 1. 2016 do 19. 8. 2016, - od zneska 129.343,71 od 20. 8. 2016 dalje do plačila, ter ji povrniti izvršilne stroške v znesku 156,00 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 26. 2. 2016 dalje do plačila, vse v roku 8 dni, da ne bo izvršbe, zavrne. II. Tožeča stranka mora toženi stranki povrniti stroške postopka v znesku 4616, 64 EUR v roku 15 dni od prejema te sodbe, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od izteka roka za

njegovo izpolnitve dalje do plačila, vse pod izvršbo.”

II. Tožeča stranka mora toženi stranki povrniti stroške pritožbenega postopka v znesku 1096,81 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki začnejo teči prvi dan po izteku roka za prostovoljno izpolnitev obveznosti dalje do plačila, pod izvršbo.

Obrazložitev

1. Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo (in sklepom) I Pg 184/2016 z dne 29. 9. 2016 izreklo: "I. Sklep o izvršbi Okrajnega sodišča v Ljubljani, opr. št. VL 8587/2016 z dne 29. 1. 2016 se v delu zahtevka vzdrži v veljavi tako, da je tožena stranka I. F. d.o.o. dolžna plačati tožeči stranki K. d.o.o., - v likvidaciji znesek 129.343,71 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi - od zneska 211.310,92 EUR, - od 28. 1. 2016 do 19. 8. 2016, - od zneska 129.343,71 od 20. 8. 2016 dalje do plačila, ter ji povrniti izvršilne stroške v znesku 156,00 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 26. 2. 2016 dalje do plačila, vse v roku 8 dni, da ne bo izvršbe. II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti tudi njene nadaljnje pravdne stroške v skupnem znesku 8.122,76 EUR, v roku 15 dni od prejema te sodbe in sklepa, v primeru zamude pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od izteka roka za njegovo izpolnitev dalje do plačila, vse pod izvršbo.”

2. Iz obrazložitve izpodbijane sodbe izhaja: (-) da je tožeča stranka vtoževala znesek 211.310,92 EUR s pripadki na podlagi izpisa odprtih postavk po pogodbi št. 1013007 z dne 27. 1. 2016, z zapadlostjo 27. 1. 2016; (-) da je tožeča stranka imela najprej z M. B. O. s.p., ..., sklenjeno Pogodbo o finančnem leasingu nepremičnin št. 1012216 z dne 13. 12. 2006 in da so predmet finančnega leasinga bile nepremičnine z lokacijo v Š., in sicer tri parcele s parc. št. 158/1, 159/1 in 173/1, vse k.o. ... s skupno izmero cca. 5.911 m², da je bil 20. 10. 2008 med njima sklenjen dogovor o sporazumni prekinitvi pogodbe o finančnem leasingu nepremičnin št. 1012216 in za isti predmet leasinga dne 20. 10. 2008 med tožečo in toženo stranko sklenjena Pogodba o finančnem leasingu nepremičnin št. 1013007 s priloženimi splošnimi pogoji in anuitetnim načrtom; (-) da je tožeča stranka zaradi neplačevanja leasing obrokov s strani tožene stranke z odstopom od pogodbe z dne 12. 4. 2010 in 4. 5. 2010 pogodbo razvezala; (-) da je tožena stranka ob razvezi pogodbe tožeči stranki dolgovala znesek v višini 184.222,51 EUR, saj je tožena stranka v skladu z določili pogodbe 18.2 zavezana tožeči stranki zaradi razveze pogodbe plačati vse zapadle in nezapadle obroke leasinga ter vse druge denarne obveznosti in stroške povezane s predčasnim razdrtjem pogodbe; (-) da vtoževani znesek vsebuje zapadle in neplačane obveznosti iz naslova glavnice, neplačanih obrokov leasinga ter pologa v skupni višini 175.821,03 EUR, stroške opominjanja v višini 12,00 EUR z zapadlostjo dne 17. 12. 2008, obresti od zapadlih in neplačanih zneskov glavnice ter drugih stroškov, obračunane do vključno dne 27. 01. 2016 v višini 34.008,64 EUR, stroške vodenja pogodbe v višini 136,86 EUR z zapadlostjo dne 21. 11. 2009, stroške vodenja pogodbe v višini 122,71 EUR z zapadlostjo dne 21. 11. 2010, stroške vodenja pogodbe v višini 107,35 EUR z zapadlostjo dne 21. 11. 2011, stroške sodne takse za izvršilni predlog v višini 41,00 EUR z zapadlostjo dne 19. 4. 2012, stroške sodne takse za pravdni postopek opr. št. I Pg 861/2012 v višini 1.061,33 EUR z zapadlostjo dne 29. 10. 2012; (-) da je tožeča stranka predlog za izvršbo vložila 28. 1. 2016 za znesek 211.310,92 EUR in vtoževala procesne obresti od 28. 1. 2016 dalje; (-) da je tožena stranka ugovarjala zastaranje terjatev tožeče stranke, saj naj bi, po mnenju tožene stranke, tožeča stranka pridobila možnost terjati ob razvezi pogodbe zapadle obroke, in sicer to je najkasneje 4. 5. 2010 dalje in ker gre za gospodarsko pogodbo, za katero se upošteva določilo prvega odstavka 349. člena Zakona o obligacijskih razmerjih (v nadaljevanju OZ), kjer velja 3 letni zastaralni rok, se je ta iztekel najkasneje dne 4. 5. 2013; (-) da je tožena stranka podredno ugovarjala tudi višini tožbenega zahtevka, saj je s strani tožeče stranke priloženih zemljiškoknjižnih izpiskov razvidno, da

je tožeča stranka še naprej lastnica nepremičnin, ki so bile predmet pogodbe o finančnem leasingu in menila, da bi morala tožeča stranka od višine domnevnega dolga tožene stranke vsekakor odbiti vrednost nepremičnin, ki so bile predmet leasing pogodbe, s katerim prosto razpolaga tožeča stranka; (-) da je tožeča stranka vztrajala pri svojem zahtevku in navajala, da zahtevek ni zastaral, saj v konkretni zadevi ne veljajo določbe 336. člena OZ in 349. člena OZ, saj obstoječa terjatev tožeče stranke ne izhaja iz gospodarske pogodbe, kot to zmotno zatrjuje tožena stranka, ampak iz naslova škode, ki izhaja iz razveze pogodbe (111. člen OZ) in ker je med sedaj pravnima strankama prenehalo pogodbeno razmerje, tudi terjatev ne more zastarati po zastaralnem roku iz 349. člena OZ; (-) da je tožeča stranka vztrajala, da imajo posledice iz drugega odstavka 18.2 točke pogodbe naravo odškodnine, za katero so predpisani zastaralni roki na podlagi 352. člena OZ in po prvem odstavku 352. člena OZ odškodnina zastara v treh letih odkar je oškodovanec zvedel za škodo in povzročitelja, poleg tega pa velja, da glede vednosti o škodi po stališču sodne prakse, da je ta pogoj izpolnjen, ko ima oškodovanec zbrane vse elemente, da lahko določi višino odškodninskega zahtevka, ker pa tožeča stranka še ni izvedla kritne prodaje nepremičnine, še ne ve, kakšna je dejanska škoda tožeče stranke, in terjatev ni zastarala; (-) da je tožeča stranka pojasnila, da je med postopkom opravila kritno prodajo nepremičnine za kupnino 81.967,21 EUR in je zato za ta znesek delno umaknila tožbo, kar je sodišče ugotovilo s sklepom; (-) da je tožeča stranka vztrajala pri tožbenem zahtevku za plačilo 129.343,71 EUR s pripadki.

3. Gleda na takšne trditve pravnih strank je sodišče prve stopnje presodilo, da ugovor zastaranja, kot ga je podala tožena stranka, ni utemeljen. Menilo je, da je tožeča stranka po razvezi pogodbe uveljavljala škodo, ki je nastala zaradi razveze pogodbe in za zastaranje za škodo se uporabljajo določila 352. člena OZ, ki določa, da odškodnina zastara v treh letih odkar je oškodovanec zvedel za škodo. Nadalje je razlogovalo, da ob razvezi pogodbe višina škode tožeči stranki ni bila znana, saj tožeča stranka nepremičnine še ni prodala in na osnovi katere bi bila znana dejanska škoda, kar je tudi skladno s sodna prakso, da zastaralni rok za uveljavljanje odškodnine pri tako imenovani kritni prodaji začne teči šele ob izvedbi le-te in ne prej.

4. Sodišče prve stopnje je še obrazložilo, da je tožeča stranka zahtevo za plačilo vložila res 28. 1. 2016, kritno prodajo pa je dejansko opravila šele 20. 7. 2016, kot je pojasnila v zadnji pripravljalni vlogi, zato je tožeča stranka za znesek 81.967,21 EUR, to je za kupnino od kritne prodaje, znižala svoj zahtevek in tako uveljavljala znesek v višini 129.343,71 EUR s pripadki, kar je dejanska škoda, za katero je zvedela šele s kritno prodajo.

5. Sodišče prve stopnje je skrčenemu tožbenemu zahtevku ugodilo, pri čemer se z višino tožbenega zahtevka ni ukvarjalo, ker je tožena stranka ugovor po višini umaknila.

6. Zoper to sodbo je po svojem pooblaščenju pravočasno pritožbo vložila tožena stranka iz vseh pritožbenih razlogov po 338.členu Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP) in pritožbenemu sodišču predlaga, da pritožbi ugoditi in v celoti zavrne tožbeni zahtevek tožeče stranke, tožečo stranko pa obveže k plačilu na strani tožene stranke nastalih pravnih stroškov in stroškov pritožbenega postopka z zakonskimi zamudnimi obrestmi oziroma podredno, da zadevo vrne sodišču prve stopnje v ponovno odločanje.

7. Tožena stranka je priglasila stroške pritožbe.

8. Tožeča stranka na pritožbo ni odgovorila.

9. Pritožba je utemeljena.

10. Pritožba meni, da ne drži, da tožbeni zahtevek tožeče stranke temelji na plačilu škode, pač pa na osnovi njenega pozitivnega pogodbenega interesa, ki pa ima res naravo odškodnine.

11. Pritožba tako že sama odgovori, da vendarle pri vtoževanem tožbenem zahtevku gre za odškodninski zahtevek, ki temelji na kršitvi pogodbe. Čeprav je pogodba razdrta, sme pogodbi zvesta stranka od druge pogodbene stranke zahtevati povrnitev škode, ki ji jo je povzročila zaradi nepravilnosti pri njenem izpolnjevanju. Pri neizpolnjeni pogodbi je pozitiven interes upnika v vzpostavitvi takega premoženjskega stanja, kot bi ga imela, če bi bila obveznost izpolnjena.(1)

12. Pritožbeno nadalje ni sporno, da je v drugem odstavku 18.2 točke Pogodbe o finančnem leasingu določeno, da je v primeru ko leasingodajalec razdre pogodbo (do česar je prišlo iz razlogov po točki 18.1), leasingojemalec dolžan izročiti leasingodajalcu predmet leasinga in plačati zapadle in nezapadle obroke leasinga ter druge denarne obveznosti.

13. Pritožba ne izpodbija materialnopravnega zaključka sodišča prve stopnje, da je za primer razdrtja obravnavane pogodbe o finančnem leasingu z določbo drugega odstavka 18.2. točke opredeljen vnaprej dogovorjen izračun pozitivnega pogodbenega interesa, do katerega je upravičena tožeča stranka kot leasingodajalec v primeru ko odstopi od pogodbe zaradi posledic neplačevanja lizinskih obrokov.(2)

14. Utemeljen pa je pritožbeni očitok, da četudi gre za odškodninski zahtevek, je odškodninska terjatve zastarala, pri čemer pritožbeno sodišče soglaša, da je sodišče prve stopnje zmotno presodilo, da je tožeča stranka uveljavljala škodo iz naslova kritne prodaje, ki ji je postala znana šele z realizacijo kritne prodaje.

15. OZ ureja v določbah od 503.člena do 506.člena Povrnitev škode v primeru, če se prodajana pogodba razdre in konkretno v 505.členu z naslovom: Če so stvari prodane ali kupljene zaradi kritja, določa: "(1) Če je predmet prodaje neka količina po vrsti določenih stvari, pa ena stranka ne izpolni pravočasno svoje obveznosti, jih sme druga stranka prodati oziroma kupiti zaradi kritja ter zahtevati razliko med kupnino, ki je bila določena v pogodbi, in kupnino pri kritni prodaji oziroma kritnem kupu. (2) Prodaja oziroma kup zaradi kritja morata biti opravljena v primernem roku in na primeren način. (3) O nameravani prodaji oziroma nameravanem kupu mora upnik obvestiti dolžnika."

16. Ker je med sedaj pravdnima strankama sklenjena pogodba o finančnem leasingu nepremičnin, že pojmovno ni mogoče šteti, da bi bila med njima sklenjena prodajna pogodba in zato je povsem zmotno stališče sodišča prve stopnje, da je odločilno za presojo utemeljenosti ugovora zastaranja, kdaj je tožeči stranki bila znana škoda zaradi kritne prodaje. Dejansko stanje, ki se je obravnavalo pred Vrhovnim sodiščem RS v zadevi III Ips 75/2013 z dne 18. 2. 2015, pa nedvomno ustreza opredelitvi kritne prodaje po 505. členu OZ, saj je pogodbi zvesta stranka, ki je prodajala električno energijo, potem, ko je prvotni kupec odstopil od pogodbe, poiskala novega kupca in mu prodala sicer za prvotnega kupca rezervirano količino, pri čemer je iztržila nižjo ceno, kot bi jo od prvotnega kupca in razlika v ceni je škoda iz kritne prodaje, ki pa je res oškodovancu bila znana šele s prodajo in takrat je začel teči zastaralni rok za odškodninsko terjatev.

17. Pritrditi je pritožbi, da sta v okoliščinah konkretnega primera tožeči stranki tako povzročitelj škode kot škoda bila znana v trenutku, ko je tožeča stranka odstopila od pogodbe o finančnem leasingu, saj je tožeča stranka sama izračunala odškodnino (pozitivni pogodbeni interes) na dogovorjeni način iz drugega

odstavka 18.2. točke leasing pogodbe. Škodo iz naslova zapadlih in neplačanih obveznosti iz naslova glavnice, neplačanih in nezapadlih obrokov leasinga ter stroškov je na dan odstopa 4. 5. 2010 tožeča stranka obračunala v višini 184.222,51 EUR kot izhaja iz ponudbe za predčasen odkup po pogodbi 1013007 (listina A 11 v spisu).

18. Prav ima pritožba, ko trdi, da je v trenutku, ko je tožeča stranka odstopila od pogodbe, točno vedela za višino svoje terjatve v razmerju do tožene stranke, kar pa pomeni, da je najkasneje dne 4. 5. 2010 začelo teči zastaranje terjatev tožeče stranke nasproti toženi stranki. Prav ima tudi pritožba, da je med sedaj pravnima strankama sklenjena gospodarska pogodba in zanje velja, upoštevajoč določilo prvega odstavka 349. člena OZ, tri letni zastaralni rok, ki se je tako iztekel najkasneje dne 4. 5. 2013. Prav ima pritožba, da zastaralni rok za odškodninske terjatve iz gospodarskih pogodb skladno s 352. členom OZ prav tako zastarajo v treh letih.(3) Po tretjem odstavku 352. člena OZ odškodninska terjatev za škodo, ki je nastala s prekršitvijo pogodbenih obveznosti, zastara v času, določenem za zastaranje te obveznosti. Ker je pogodba o finančnem leasingu sklenjena med gospodarskima subjektoma, se pogodba šteje za gospodarsko pogodbo skladno z določbo drugega odstavka 13.člena OZ, v tem primeru pa se zastaranje po napolilni določbi tretjega odstavka 352.člena OZ presoja po 349.člena OZ, ki določa, da terjatve iz gospodarskih pogodb kot tudi terjatve za povrnitev izdatkov, nastalih v zvezi s temi pogodbami, zastarajo v treh letih.(4)

19. Tožeča stranka ni razen pogodbenega določila iz drugega odstavka 18.2. točke pogodbe navajala drugega pogodbenega določila, ki bi določal način obračuna razmerja med strankama razdrte pogodbe o finančnem leasingu in zato niti sodišče prve stopnje niti pritožbeno sodišče ne sme preverjati pogodbenih določil, na katere se stranki nista sklicevali. Sodišče lahko vsebino pogodbe o finančnem leasingu, katere sestavni del so tudi splošni pogoji, ugotavlja samo na podlagi in v mejah postavljenih trditev strank.(5)

20. Če takšno pogodbeno določilo v razdrti pogodbi obstaja, potem bi se morali pravni stranki nanj sklicevati, predvsem tožeča stranka, ki se je ugovoru zastaranja upirala z navedbami o kritni prodaji in nanjo vezano vodenje o višini škode.

21. Drži sicer, kar navaja sodišče prve stopnje, da sodna praksa šteje, da je pogoj iz prvega odstavka 352. člena OZ izpolnjen, ko oškodovanec zve za škodo in povzročitelja škode in da je ta pogoj izpolnjen, ko je mogoče ugotoviti obseg in višino škode oziroma ko bi lahko določil višino odškodninskega zahtevka ter ni potrebno, da bi bila škoda določena, zadošča, da je določljiva.(6) Toda sodišče prve stopnje je zmotno štelo, da je škoda tožeči stranki bila znana šele s kritno prodajo in ne že ob odstopu od pogodbe, kar pravilno poudarja pritožba.

22. Kolikor je tožeča stranka zmanjševala svoj odškodninski zahtevek zaradi iztržka iz naslova kritne prodaje, je ravnala skladno z določbo tretjega odstavka 243. člena OZ, ki določa, da je treba pri odmeri odškodnine poleg škode upoštevati tudi korist, ki je pri kršitvi pogodbe nastala upniku, kar pa ne pomeni, da se zaradi kasneje nastale koristi začetek teka zastaranja odškodninske terjatve veže na čas trenutek nastanka koristi. Odškodninska terjatev zastara v treh letih od tedaj, ko oškodovanec zve za škodo in povzročitelja škode, korist pa ima učinek na zmanjšanje škode ne pa na določljivost škode kot trenutek, ko začne teči zastaranje odškodninske terjatve, če je tedaj poznan tudi povzročitelj škode.

23. V celoti ima prav pritožba, da je tožeči stranki tako povzročitelj škode kot višina škode bila znana 4. 5. 2010, ko je tožeča stranka odstopila od pogodbe in skladno z določbo 336. člena OZ je začelo zastaranje teči prvi dan po dnevu, ko je upnik imel pravico terjati izpolnitev obveznosti, torej od 5. 5. 2010 in se je triletni zastaralni rok iztekel 5. 5. 2013, tako da je bila vtoževana odškodninska terjatev ob vložitvi tožbe

dne 28. 1. 2016 že zastarana. Ko zastara glavna terjatev, zastarajo tudi stranske terjatve, kot so terjatve za obresti, plodove, stroške, pogodbene kazni, tako da je tožbeni zahtevek zastarala tudi v delu, kolikor tožeča stranka poleg glavnice vtožuje še obresti in stroške.

24. Ker pravilna uporaba materialnega prava, kot ga je pojasnilo pritožbeno sodišče, narekuje drugačno presojo, je pritožbeno sodišče pritožbi ugodilo in izpodbijano sodbo spremenilo, tako da je tožbeni zahtevek tožeče stranke v celoti zavrnilo in razveljavilo sklep o izvršbi tudi v prvem in tretjem odstavku izreka (358. člen ZPP).

25. Ker je pritožbeno sodišče spremenilo odločitev glede glavnega zahtevka, je moralo spremeniti tudi odločitev glede stroškov pravnega postopka in odločilo, da mora tožeča stranka toženi stranki povrniti stroške postopka v znesku 4616,64 EUR v roku 15 dni od prejema te sodbe, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od izteka roka za njegovo izpolnitve dalje do plačila, vse pod izvršbo.

26. Pritožbeno sodišče je stroške postopka pred sodiščem prve stopnje odmerilo skladno z določbo prvega odstavka 154. člena ZPP in skladno z Odvetniško tarifo (OT) ter Zakonom o sodnih taksah. Glede na priglašene stroške je tožeči stranki priznalo kot potrebne stroške po tar. št. 27/6 za ugovor 1900 točk, in sodno takso za ugovor 44,00 EUR, za prvo obrazloženo pripravljajno vlogo po tar. št. 19/I 1900 točk, za drugo obrazloženo pripravljajno vlogo po tar. št. 19/II 1425 točk, za tretjo obrazloženo pripravljajno vlogo po tar. št. 19/III 950 točk in za narok po tar. št. 20/I 1900 točk ter za materialne stroške 90,75 točk, kar skupaj znaša 8165,75 točk in ob vrednosti točke 0,459 EUR skupaj 3748,07 EUR, povečano za 22 % DDV, ki znaša 824,57 EUR, je to priznanih 4572,64 EUR stroškov in ob že priznani sodni taksi za ugovor 44,00 EUR skupaj priznani stroški znašajo 4.616,64 EUR, ki jih mora tožeča stranka plačati skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi. Izrek o zakonskih zamudnih obrestih temelji na načelnem pravnem mnenju VS RS z dne 13. 12. 2006.

27. Ker je tožena stranka s svojo pritožbo uspela, ji mora tožeča stranka povrniti tudi stroške pritožbenega postopka (drugi odstavek 165. člena ZPP) v znesku 1.096,81 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki začnejo teči prvi dan po izteku roka za prostovoljno izpolnitev obveznosti dalje do plačila, pod izvršbo.

28. Pritožbeno sodišče je stroške pritožbe odmerilo skladno z OT in Zakonom o sodnih taksah (ZST-1). Toženi stranki je priznalo naslednje priglašene stroške postopka: po tar. št. 21/I za sestavo pritožbe 1750 točk, kar ob vrednosti točke 0,459 EUR znaša 803,25 EUR, povečano za 22 % DDV, ki znaša 176,71 EUR skupaj 979,96 EUR in sodno takso za pritožbo 116,85 EUR. Skupaj tako priznani pritožbeni stroški tožene stranke znašajo 1.096,81 EUR, ki jih je tožeča stranka dolžna plačati v roku 15 dni po prejemu te sodbe, v primeru zamude pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od izteka roka za prostovoljno izpolnitev do plačila. Izrek o zakonskih zamudnih obrestih temelji na načelnem pravnem mnenju VS RS z dne 13. 12. 2006.

Op. št. (1): M. Dolenc, Pogodbena odškodninska odgovornost v sodni praksi, Pravosodni bilten št. 2/2004, strani 253-306.

Op. št. (2): Primerjaj sodba VS RS III Ips 103/2013 z dne 25. 2. 2014.

Op. št. (3): Določba 352. člena OZ se glasi: "(1) Odškodninska terjatev za povzročeno škodo zastara v treh letih, odkar je oškodovanec zvedel za škodo in za tistega, ki jo je povzročil. (2) V vsakem primeru zastara ta terjatev v petih letih, odkar je škoda nastala. (3) Odškodninska terjatev za škodo, ki je nastala s prekršitvijo pogodbene obveznosti, zastara v času, določenem za zastaranje te obveznosti. (4) Odškodninska terjatev za škodo, povzročeno z dejanjem spolne zlorabe mladoletne osebe, zastara v petnajstih letih po polnoletnosti oškodovanca."

Op. št. (4): Primerjaj sodba VS RS II Ip 45/2015 z dne 2. 6. 2016.

Op. št. (5): Primerjaj sklep VS RS III Ips 56/2011 z dne 21. 5. 2013.

Op. št. (6): Primerjaj sodba VS RS III Ips 63 72014 z dne 15. 7. 2014.

Datum zadnje spremembe: 02.06.2017